

administrationen nogen Uret heri, og det vil maaske i denne Forbindelse være heldigt at minde om, at Kystbanen, hvad jeg har set et eller andet Sted uden nærmere at kunne angive, hvorvidt det er paalideligt eller ej, i sin Drift giver Underskud (*Svend Høgsbro*: Det var Ministeren, der sagde det her i Tinget) . . . Ja, saa er det derfra, jeg ved det. Kystbanen synes derfor ikke at have givet et saa glædeligt Resultat, at jeg synes, der kunde være nogen Grund til at beklage sig over, om man undsatte Anlægget af en Bane af lignende Art. Kystbanen var et nødvendigt Onde, hvad Udbedringen af Gedser—Warnemünde-Routen ogsaa vil være, og vi maa derfor se Udbedringen af denne Route under samme Synsvinkel som Kystbanen.

Sloth: Det kunde være fristende for mig at følge det Spor, den ærede sidste Taler var inde paa angaaende de jyske Jærnbaneforhold, men da jeg antager, at det falder uden for Dagsordenen, skal jeg give Afkald derpaa og holde mig til den foreliggende Sag. Ogsaa derom maa jeg bemærke, at jeg har en vis Ængstelse for at tage Ordet i denne Sag, navnlig efter den rosenfarvede Skildring af den ny Route, som vi have hørt fra enkelte Medlemmer her i Salen og ikke mindst fra det ærede Medlem for Køge (*Alberti*). Jeg skal ikke nægte, at jeg for mit Vedkommende saa Forslagets Fremkomst her i Salen med en vis Betænkelighed. Det er jo ikke mere end et Par Aar siden, at der blev bevilget adskillige Millioner til at forbedre Routerne fra Kjøbenhavn og Jylland til Udlandet, og jeg antog derfor, at der med disse Udgifter vilde komme en Standsning, særlig hvad den mellemrigske Trafik angaar. Dette er imidlertid ikke Tilfældet. Regeringen har forelagt et Forslag om ny og store Udgifter, og hvis jeg som en noget udenfor staaende skulde stille nogle Spørgsmaal op til Besvarelse, for at min Ængstelse skulde kunne fortage sig, vilde de omtrent lyde saaledes: Er man nu ogsaa enig om, at den Route, som her foreslaas fra Regeringens Side, er den fornuftigste? Er det en Route, som forventes at kunne betale sig, eller kan den i alt Fald betale Renterne af de store Udgifter, som her er Tale om, og hvis det ikke er Tilfældet, og det kun skal tjene til Gavn for den gennemgaaende Trafik, hvilke Interesser er det da, der bringes disse Ofre for? Disse Spørgsmaals Besvarelse havde jeg ventet skulde fremgaa af Diskussionen her i Dag, men jeg maa sige, at den har ikke fuldt

ud svaret til mine Ønsker, navnlig hvad det første Punkt angaar: om det er den fornuftigste Route, der er valgt. Det forekommer mig, at der er meget modstridende Synspunkter hos de Folk, som særlig skulde antages at have Kendskab til disse Sager. Jeg kan forstaa, at de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 6te Kreds (*Hammerich*) og Kjøbenhavns 7de Kreds (*C. Hage*) begge to ere enige om, at vi skulle have begge Routerne, baade den over Gedser—Warnemünde og over Femern. Dette vil sige, at disse to Herrer ere enige om, at vi skulle have baade i Pose og i Sæk. Det ærede Medlem for Køge er enig i, at den her foreslaaede Route er den heldigste, men jeg antager, at Grunden dertil er, at det ærede Medlem derved tror at kunne fremme sin særlige Plan om en ny Forbindelse mellem Kjøbenhavn og Køge. I hvert Tilfælde synes jeg ikke, Spørgsmaalet er blevet tilstrækkelig oplyst under Diskussionen. Et er jo, at vi skulle af med 3 Millioner straks, og noget andet er det, hvis der saa bagefter skal etableres en anden Route. Jeg har under Diskussionen her i Dag faaet det Indtryk, at de Udtalelser, som man maa tage mest Hensyn til, vare dem, der gik ud paa, at hvis vi vedtage denne Linie, vil det kun blive et Tidsspørgsmaal, naar Kravet kommer om en ny Linie, saaledes at der kan blive Forbindelse baade med det østlige og vestlige Nordtyskland. Det er endelig et andet Spørgsmaal, om den foreslaaede Dampfærgeforbindelse vil kunne betale sig eller ikke. Jeg lyttede der med Begærlighed til de Argumenter og Sandsynlighedsberegninger, der fra forskellige Sider ere fremdragne, og jeg antog i saa Henseende, at det sagkyndige Medlem for Kjøbenhavns 6te Kreds (*Hammerich*) skulde give det vægtigste Bidrag, men hans Argumenter, de mest slaaende Argumenter, gik kun ud paa, at han troede, den vilde betale sig. Det er stor Tvivl underkastet, om Linien overhovedet kan betale sig, og hvem ofre vi saa disse Penge for? Ja hvis overhovedet den gennemgaaende Trafik bringer Staten nogen Velsignelse og Indtægt, er det aabenbart, at det særlig er de store Byer, og da ikke mindst Kjøbenhavn, det vil komme til gode. Spørgsmaalet er saa, om det er rigtigt at ofre saa mange Penge paa den mellemrigske Trafik, naar man i mange Henseender stiller sig kneben over for den indenrigske. Naar der er Tale om Millioner til Router, der besørge den gennemgaaende Trafik, der i første Række vedkommer handelsrejsende og